

ΠΕΡΙΤΟΥ

I Ω A N N O Y,

Ἐγώ τε δέ τοι κατ' αὐτὸν Εὐαγγελίσ.

E I P H N A I O Σ.*

IΩΑΝΝΗΣ ὁ μαθητὴς Κυρίου, ὁ καὶ θητὸς
τῆς θεοῦ αὐτῷ ἀναπέσσων, καὶ αὐτὸς ἐξέδωκε τὸ Εὐαγ-
γέλιον, καὶ Ἐφεσῷ τῷ Ἀσίᾳ Διδαχήσων.

ΚΛΗΜΗΣ Ο ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΥΣ.†

ΕΝ τοῖς αὐτοῖς ὁ Κλήμης Βιβλίοις [‘Υποτυπώσεων] ἀφίλ τὸ τάξις τῷ Εὐαγγελίῳ παρέδοσιν τῷ ἀνέκαθεν πρεσβυτέρων τέθειται, τῶτον ἔχοσαν τὸ τρόπον. — τὸ μὲντος Ἰωάννου ἔχαλον συνιδόντα ὅτι τὰ σωματικὰ ἐν τοῖς Εὐαγγελίοις δεδήλωται· πετρεψέντα ψαὸν τῷ γνωρίμων, πνεύματι Θεοφορηθέντα, πνεύματικὴν ποιῆσαι Εὐαγγέλιον.

ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ἐν Ἀσίᾳ ὁ Δομηνικός ἢ Βασιλέως ἑξαετής ἐν Πάτμῳ τῇ νήσῳ· ἐν ᾧ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον συνεγράψατο, οὐ τὸν Ἀποκάλυψιν ἐθεάσατο. Ἐπὶ Γερμίαντες σκοτιμένης ἐν Ἐφέσῳ· ὃ τὸ λείψαντον ζητήθεν χάριν εύρεθη.

ΩΡΙΓΕΝΗΣ. ¶

ΕΓΩ οἵμα ὅτι καὶ τεαγάρων ὄντων τῷ Εὐαγγελίῳ,
οἰκεῖ σοιχείων τῷ πίσεως τῷ ἐκκλησίας, ἵξ ὃν σοι-
χείων ὁ πᾶς συνέτηκε κόσμῳ, εἰς Χειρῶν καταπλαγεῖς
τῷ Θεῷ, ἀπαρχήι τῷ εὐαγγελίῳ εἶναι τὸ Εὐαγγέ-
λιον τὸ καὶ Ἰωάννου· τὸ ψιλογύμνιον εἴπων, καὶ διότι
τῇ αἱματολογήτῃ δέχομένον. Ματθαῖος μὲν γὰρ τοῖς
πρεσβοδοκῶσι τὸ ἑξῆν Αβραάμ καὶ Δαείδ· Εεργίοις γερά-
φων, Βιβλῷ, Φησὶ, ψιλέσεως Ἰησοῦ Χειρῶν καὶ Δα-
είδ, καὶ Ἀβραάμ καὶ Μάρκῳ εἰδὼς ὁ γεράφη,
δέχειν διηγεῖται τῷ Εὐαγγελίῳ, τάχα εὐρετούντων
ἡμῶν τὸ τέλος αὐτῷ τοῦτο τῷ Ιωάννῃ [εἰπόντι] εἰς
δέχητε λόγον, θεὸν λόγον· ἀπλά καὶ Λυκᾶς εἰρηκὼς
*** αἰτάγε τιρεῖ τῷ ὅπῃ τὸ σῆθος αὐτοπεσόντι τῷ
Ἰησῷ στοὺς μείζονας καὶ τελειοτέρους τοῖς Ἰησῷ λόγοις.
Οὐδεὶς γὰρ σκείνων αἰρετῶς ἡ Θανέρωσεν αὐτῷ τῷ θεό-
τητα, ὡς Ἰωάννης παρασήτας αὐτὸν λέγοντα, Ἐγώ
είμι τὸ φῶς τοῦ ιστορίου· Ἐγώ είμι οὐδός καὶ οὐδέποτε
καὶ οὐ ζωή· Ἐγώ είμι οὐδέποτε· Ἐγώ είμι οὐ
θύρα· Ἐγώ είμι οὐ ποιμέν οὐ καλός· καὶ εἰ τῇ Απο-
καλύψῃ, Ἐγώ είμι τὸ Α καὶ τὸ Ω, οὐ δέχητε καὶ τὸ
τέλος, οὐ πρωτότοτο καὶ οὐ ἔχατο. Τολμητέον τοίνυν
εἰπεῖν ἀπαρχήι μὲν πασῶν γεράφων εἶναι τὰ Εὐαγ-
γέλια, τῷ δὲ Εὐαγγελίων τὸ καὶ Ἰωάννης.

E Y S E B I O S.

ΕΞ απάντων τῷ τε Κυρίῳ μαθητῶν, ἀσφοριήματος
Ματθαῖος ήμεν καὶ Ἰωάννης μόνοι καθηλεοῖπα-
σιν· οὐδὲ καὶ ἐπάνταγκες οὐδὲ τὸ γραφικὸν ἔλθειν κατέχε-
λόγου. Ματθαῖος μὲν γὰρ πρώτερον Ἐβραιοὺς καὶ πο-
λικούς, ὡς ἔμελκε καὶ ἐφ' ἑτέρης λέναι, παλεύων γλωττῆς
γραφῆς παραδότες τὸ κατ' αὐτὸν Εὐαγγγέλιον, τὸ λεῖ-
πον τῇ αὐτῇ παραγόντι, τύτοις ἀφ' ᾧν ἐσέλκετο, διὰ τὸ
γραφῆς ἀπεπλήρων· οὕτη γέ τοι Μάρκος καὶ Λουκᾶς τὸ κατ'
αὐτοὺς Εὐαγγελίων τὸ ἰδοσιν πεποιημένων, Ἰωάννης

* Vide etiam *Iren.* lib. 3. cap. 11.

[†] Euseb. Hist. Eccl. lib. 6. cap. 14.

[†] Com. MS. in *Zeyn-i-Bukhara*.

[‡] Com. M.S. in *Joan.* in Bibliotheca Bodleiana.

Φασὶ τὸ πάντα χρόνον ἀγράφω κεχρημάτων κιρύγματι,
τέλος καὶ ὅπερ τὸ γραφὲν ἐλθεῖν τοιᾶσδε χάρεν αἰ-
τίας. τὸ σφαναργραφέντων τελῶν εἰς πάντας ἥδη καὶ
εἰς αὐτὸν Αἰρεθεομέμψαν, ἀποδέξας μὴν φασιν, ἀλή-
θειαν αὐτοῖς ὅπιμαρχίουρήσαντες μόνιμον ἐάρα λείπεσθ
τῇ γραφῇ τὸ τέλος τὸν πρώτοις καὶ κατ' ἄρχοντας κη-
ρύγματι τὸ τέλος τῆς Χειροπέδης πεπραγμάτων διηγήσειν.
--- Παρακληθέντα δὴ διὰ τύτων ἔνεκα φασὶ τὸ ἀπόστο-
λον Ιωάννιν, τὸ τέλος τὸ σφαναργέλιστων πα-
ραστιωπηθέντα χρόνον, καὶ τὰ καὶ τύτων πεπραγμάτων
τῷ σωτῆρι (ταῦτα δὲ λέγονται σφές τοις Βασιλεῦς κα-
θείρεσσας) τῷ κατ' αὐτὸν Εὐαγγελίῳ παραδῖναι.

ΔΩΡΟΘΕΟΣ.

IΩΑΝΝΗΣ ὁ ἀδελφὸς αὐτῷ, ὁ καὶ Εὐαγγέλιος ἐκείνης ἐκείνης γράμματος, ὃν οὐ πήγαπτα ὁ Κύρος, εἰς μὲν τῇ Ἀσίᾳ ἐκήρυξε τὸ εὐαγγέλιον ἐκ Χερσονήσου, πῶς ἡ Τρεχιανὴ βασιλέως ἐξαρθίσθη εἰς τὴν οὖσαν Πάτραν σῆσθε τὸ λόγον ἐκείνου. ἐκεῖνος δὲ ἀντὶ τὸ ἄγιον Εὐαγγέλιον ἔγραψε, καὶ ἐξέδωκεν εἰς Ἐφέσων, δῆλον Γαῖαν ἐξενοδόχη καὶ Διονύσῳ, ὃ καὶ Παῦλος ὁ ἀπόστολος μαρτυρεῖ, λέγων· Ῥωμαίοις· Ἀπάλλεται ὑμᾶς Γάϊος ὁ ξένος μικρὸς ἐληστὴς τὸν ἐκκλησίας. Μετὰ δὲ τηλεβούτην Τρεχιανὴ ἐπάνειστιν ἀπὸ τῆς οὖσας ὁ μακαρεῖος Ἰωάννης, καὶ παραχρῆμας εἰς Ἐφέσων, καὶ ἐζησεν ἐπὶ ρήματι ταῦτα ζῶν ἐκευτὸν ἐκεῖνος ἐθάψεν Θεόπουλον. Εἰσὶ δὲ οἱ λέγοντες, μὴ ὅπερι Τρεχιανὴ αὐτὸν ἐξορθίσηνε τὸν Πάτριον, αὐτὰρ ὅπερι Δομενίαν, καὶ Οὐεστασιανόν.

ΣΩΦΡΟΝΙΟΣ

IΩΑΝΝΗΣ ὃν Ἰησῆς πάντα ηγάπισεν, μὸς
Ζεβεδαῖς, αδελφὸς Ἰακώβου, καὶ ὁ Ἡρώδης μὲν τὸ
πάθος καὶ Κυρίας δόποκεφαλισθέντος, ἐχαλέπιον πάν-
των ἔγραψεν Εὐαγγέλιον, παραχαλιθεῖς πολὺ τῶν τοῦ
Ἀστακοῦ ἀποκόπων, καὶ καὶ Κηφαίνης, καὶ ἄλλων αἱρετι-
κῶν, καὶ μάλιστα τηνικαῦτα καὶ τοῦ Εἰσιονιτῶν δόγμα-
τος ἀνακύψαντος, τῶν Φασικόντων τοῦ Χελιδόνης περὶ
Μαρίας μὴ γεγραμμένης. οὗτον ηναγκάσθη τὸν Θεόν
λύνησιν αὐτῷ εἰπεῖν. καὶ ἀπίλει ἢ αἰτίαν τύτης καὶ συ-
γερέμματος φέρεται. αἴαγνος δὲ Ματθαῖη, Μάρ-
κος, καὶ Λουᾶτα τὸν τόπον, ἰδοκύμασε μὲν τὸ ὑφέλαιον
ισοερῶν, καὶ ἀληθῆ αὐτὸς εἰρηκέναι ἐβεβαίωσεν, ἵνα
ἔνιαυτοῦ μόνον, ἐν ᾧ καὶ ἔπαθε, μὲν τὸν φυλακῶν
Ιωάννην, τὸν ισοερῶν συντάξαι. ἐάσας τοίνυν τὸν οἰκια-
τὸν καὶ τὰ πεπεριβόλια πολὺ τοῦτον ἐξετέθη, καὶ αἰνω-
τέρα χρόνον, πελὼν ἡ τοῦ Ιωάννου ἐμβληθῆναι εἰς τὸν
εἰρηνῶν, τὰς πράξεις ἐξέθετο, καθὰ σαφηνισθῆναι
δυνήσεται τοῖς ἀπομελῶν τοῖς τέταρτοις Εὐαγγελίοις
ἐντυγχάνοντος. οἶπερ καὶ τὸν Διαφωνιαν τὸν δοκεῖσαν
εἶναι Ιωάννην μὲν τῶν λοιπῶν εἰργόν. ἔγραψε δὲ μίαν
ὕποτολίων, ἥς ή δρόχη ἐσιν. Ὁ λοῦσας δρόχης ήτις
πολὺ πάντων τὸν οἰκιαστικὸν καὶ πεπαιδεύματων αἰν-
θρῶν ἐγκρίνεται. αἱ δὲ λοιπαὶ δύο, ᾧ ή δρόχη ἐσιν,
πρώτης μὲν, ὁ πρεσβύτερος ὁ Ιελεονᾶς Κυρίας διδύτερος
δέ, ὁ πρεσβύτερος Γατώ τῷ αγαπητῷ Ιωάννῳ πρεσ-
βυτέρῳ λέγοντα, καὶ ἔτι καὶ νῦν ἑτερού μνῆμα ἐν τῇ Ε-
φέσῳ τυγχάνει. καὶ τίνες νομίζοσι, τὰ δύο μνήμεια
Ιωάννην εἶναι δι Εὐαγγελίου, τοῦτο δέ, ηνίκα καὶ τάξιν
εἰς Παπίαν τὸ τέταρτον ἀκροστίλων ἐλθωμένη, ἐξηγούσ-
μενα. τοιγαρέν τεοταρεσκαιδενάτῳ ἔτι, δύοτερον μὲν
Νέρωνας διώγμονα κινεῖται. Δομετίουν, εἰς Πάτμουν